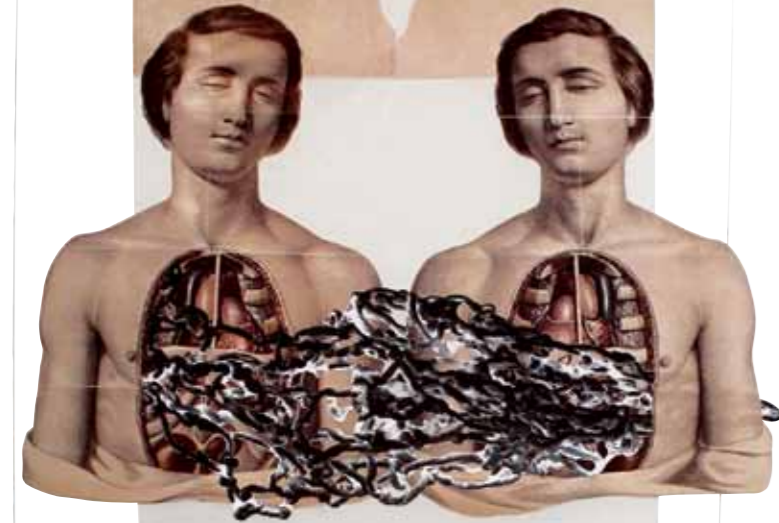

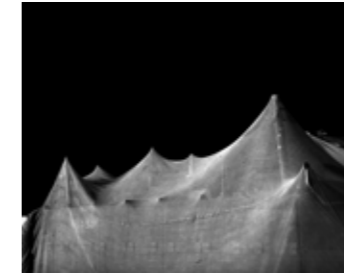
MM1 – British-Israeli Experimental art project
MM1-פרויקט אמנותי ניסיוני, בריטי-ישראלי

Question. Reaction. Examination. Reaction.
שאלה. תגובה. בחינה. תגובה.

Barak Brinker | Orly Dvir | Abraham Kritzman | Daniel Bourke | Cos Ahmet
ברק ברינקר | אורלי דביר | אברהם קריצמן | דניאל בורק | קוס אהמט

Curators: Sharon Toval | Nimrod Vardi
אוצרים: שרון תובל | נמרוד ורדי

אורלי דביר, עקבה, שמן על בד, 80X90 סמ, 2012
Orly Dvir, Aqaba, oil on canvas, 80X90 cm, 2012

ברק ברינקר, ללא כותרת, הזרקת דיו על נייר, 59.4X42 סמ, 2012
Barak Brinker, Untitled, Inkjet on paper, 59.4X42 cm, 2012

דניאל בורק, טוליפ מס 1, שמן על בד, 60X70 סמ, 2012
Daniel Bourke, Tulip no. 1, oil on canvas, 60X70 cm, 2012

קוס אהמט, point of juncture, הדפסת זירוקס צבע על נייר, 41X28.5 סמ, 2012
Cos Ahmet, point of juncture, printed paper on color xerox, 41X28.5 cm, 2012

אבי קריצמן, ללא כותרת, מדיה מעורבת על נייר פרגמנט, 2012
Abraham Kritzman, untitled, Mixed media on paper, 2012

«שאלה. תגובה. בחינה. תגובה.»

התערוכה "שאלה. תגובה. בחינה. תגובה." הינה חלק מפרויקט האמנותי-ניסיוני MM1 (Mutatis Mutandis) וחלקו השני והאחרון של הפרויקט הניסיוני שהחל לפני כשנה. הפרויקט מתפקד כמעבדה אמנותית, המתקיימת במדיה הוירטואלית, ומנסה להתחקות אחר גבולות קיומם הן של יצירת האמנות והן של שיתופי הפעולה האפשריים בין האמנים הישראלים והבריטיים השותפים בפרויקט.

בתערוכה הנוכחית, כמו גם בתערוכה הראשונה שנפתחה בגלריה ARBEIT שבלונדון, אנגליה, הדיון הוא על אפשרויות הדו-שיח ומשא ומתן האמנותיים האפשריים בין זוגות האמנים. עד כמה אתגרי לאמנים להגיע לעיבוד משותף של היצירה עד לבנייתה בחלל התצוגה? מעבר לתוצר החזותי של היצירות, מוצע לבחון את המתח המתקיים בין ההיבטים הרגשיים שהיצירות מעלות, לבין תוצאתם החזותית-טקטילית. כמו כן, מעניין לאפיין בעבודות את המשחק האובייקטיבי-סובייקטיבי המתקיים בעת העשייה האמנותית בין זוגות האמנים היוצרים.

מבנה הפרויקט, מאלץ את הזוגות ליצור בצורה כמעט ספונטנית ומותיר את התכנון כתוצר לוואי המבקש לבחון את עצמו ואת תרומתו. תהליך זה של יצירה ועשייה משותפת, המבוצע אך ורק בתקשורת ווירטואלית, מציג סוגים שונים של תקשורת ויצירה בין הזוגות המייצגים כל אחד תפיסה שונה; אבי קריצמן וקוס אהמט (Cos Ahmet) יצרו חלל עבודה משותף והפכו לישות יוצרת אחת, אורלי דביר ודניאל בורק (Daniel Bourke) נקלעו לקשיי תקשורת, מאבקי כוחות ואנטגוניזם, לא התקדמו לתחום המחשבה והעשייה המשותפת. עשייתם המשותפת נשארה במישור הוירטואלי בבלוג משותף. ברק ברינקר נותר לבדו בפרויקט, לאחר שהאמנית לאוני לשלאן (Leonie Lanchlan) החליטה לעזוב את הפרויקט.

כל שתופי הפעולה הנ"ל מהווים כל אחד לחוד וכולם ביחד, סוגים שונים של שיתופים אמנותיים ניסיוניים, ומבטים שונים על "האני" היוצר אל מול ה"אנחנו" כיוצרים אינדיבידואליים או כישות מורכבת אחת.

התערוכה "שאלה. תגובה. בחינה. תגובה." אינה מנסה להוכיח אקסיומות שיתופיות, אמנותיות כאלה או אחרות, אלה רק מקיימת שלב נוסף ואחרון בדו-שיח אמנותי שרקם עור וגידים בשנה האחרונה. האם היצירות שתוצגנה יהוו שלב חדש בקיומם הפיזי? האם להפוך הם רק יביאו איזו שהיא אמירה על "האני" של האמנים או יותר ביחס לעשייה המשותפת? גם כאן, אנו צפויים לראות סימנות מפתיעות, שאולי לא מעלים את שלב זה כסוף הפרויקט.

שרון תובל | נמרוד ורדי

«Question. Reaction. Examination. Reaction.»

The exhibition "Question. Reaction. Examination. Reaction." is the second and last part of the artistic experimental art project MM1 (Mutatis Mutandis) that started a year ago. The project functions as an artistic lab, which takes place on a virtual media platform, and tries to explore the boundaries of the artworks as well as the possible collaborations between Israeli and British artists participating in this project.

In the current exhibition, much like the first held at Arbeit Gallery in London, England, the discussion is about the possibility of artistic dialogue and negotiation between the pairs of artists. To what extent is it challenging for artists to reach a joint processing of the artworks until their installation in the exhibition space? Beyond the visual outcome of the artworks, the exhibition proposes to analyse the existing tension between the emotional aspects the artworks raise and their visual-tactical outcome. It is also interesting to characterise the objective-subjective play in the creations, which exists during the artistic making between these creative artists.

The structure of the project forces the pairs to create in an almost spontaneous way, leaving the planning as a by-product which seeks to examine itself and its contribution. A process of combined creation, executed through virtual communication, exhibits different types of dialogue between the pairs, each showing a different perspective; Avi Krizman and Cos Ahmet created a joint working space and became one creative entity; Orly Dvir and Daniel Bourke encountered communication difficulties, power struggles and antagonism, and did not progress to a combined thought and process. Their joint creation stayed on the virtual level in the form of a shared blog. Barak Brinker was left to work alone after artist Leonie Lanchlan decided to leave the project. His works at Arbeit Gallery, reflected the void left by Lanchlan.

All of these collaborations, separately and altogether, constitute different types of experimental artistic partnerships, and a different perspective of the creative "self" versus "us" as individuals or one composed creative entity.

The exhibition "Question. Reaction. Examination. Reaction." does not attempt to prove collective or artistic axioms; however it's sustaining one last final phase in the artistic discussion that grew with time over the past year. Are the artworks displayed making a new phase in their physical existence? Or will they just bring to mind a statement about the artist's creative "self" or the combined creating process? Here, we are expecting to see surprising outcomes that might not be considered as the ending points of the project.

Nimrod Vardi | Sharon Toval